

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/154/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512215752
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2512215752.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Wüstenrot poisťovňa a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava 26, IČO: 31 383 408, zastúpený advokátom: Mgr. Miroslav Vilím, AK so sídlom Michalská 9, 811 01 Bratislava, proti odporcovi: H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, W., zastúpený advokátkou: Mgr. Mária Čechová, AK so sídlom Kapitána Jaroša 9, Pezinok, o zaplatenie sumy 74,44 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 19. novembra 2013, č. k. 8C/133/2013-32, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania p
o t v r d z u j e .

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,29 eur titulom trov právneho zastúpenia k rukám jeho advokáta do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 74,44 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 01.06.2010 do zaplatenia a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 87,44 eur a iných trov v sume 16,50 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa v mesačných splátkach po 15,- eur splatných do 20. dňa v mesiaci od právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 788 ods. 1, § 800 ods. 1, § 803 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 142 ods. 1 O.s.p., keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyvodil právny záver, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne. Medzi navrhovateľom a odporcom bola na základe návrhu poisťnej zmluvy zo dňa 10.08.2009 platne uzatvorená poisťná zmluva vydaním poisťky č. 333044/1 dňa 13.08.2009 s dobou trvania poistenia 10 rokov od 01.09.2009 a výškou mesačného poistného v sume 40 eur. Odporca v období od 01.09.2009 do 28.02.2010 riadne uhrádzal splátky poistného po 40 eur mesačne. Listom zo dňa 14.04.2010 doručeným navrhovateľovi dňa 16.04.2010 požiadal odporca o ukončenie poistenia, pričom táto žiadosť je podľa obsahu výpoved'ou poistného. Výpoveď bola doručená 16.04.2010, k zániku poistenia prišlo dňom 31.05.2010, nakoľko koniec najbližšieho poistného obdobia po uplynutí šiestich týždňov od doručenia výpovede bol ku dňu 31.05.2010. Navrhovateľ má v zmysle § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na poistné za dobu do zániku poistenia. Odporca poistné neuhrádzal od 01.03.2010, pričom k jeho zániku prišlo 31.05.2010, preto má navrhovateľ nárok na poistné za 3 mesiace po 40 eur, čo je spolu 120 eur. Odporcovi po ukončení poistenia vznikol nárok na výplatu odbytného v sume 45,56 eur, ktorá bola navrhovateľom započítaná na platby nedoplatku na poistnom do zániku poistenia. Z nedoplatku na poistnom do zániku poistenia v sume 120 eur tak zostáva odporcovi po započítaní sumy 45,56 eur uhradiť suma 74,44 eur, na zaplatenie ktorej súd odporcu zaviazal, a to spolu so zákonným úrokom z omeškania od 01.06.2010, nakoľko k zániku poistenia prišlo 31.05.2010, ako aj s náhradou trov konania v mesačných splátkach po 15 eur splatných od právoplatnosti rozsudku pod následkom

straty výhody splátok, ak odporca nebude uvedenú sumu pravidelne splácať. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi, ktorý mal v konaní plný úspech, náhradu trov konania v sume 103,94 eur, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu v sume 16,50 eur a trov právneho zastúpenia v sume 87,44 eur. Trovy právneho zastúpenia mu boli priznané v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z., a to za 3 úkony právnej služby á 16,60 eur v zmysle § 10 ods. 1, § 14, resp. 13a vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd a písomné vyjadrenie sa k odporu), za režijný paušál v sume 23,07 eur v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. (2 úkony v roku 2012 á 7,63 eur, 1 úkon v roku 2013 á 7,81 eur) a za 20 % DPH v sume 14,57 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, v ktorom uviedol, že dňa 26.07.2013 uhradil istinu v celej výške a na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti uhradenia istiny zamietol a zároveň žiadal s poukazom na ust. § 150 O.s.p., aby odvolací súd odpustil odporcovi uhradenie trov konania navrhovateľa, nakoľko je dôchodca, ktorého mesačný príjem tvorí len starobný dôchodok vo výške 400 eur, žije v byte svojho syna spolu s manželkou, ktorej mesačný príjem tvorí tiež len starobný dôchodok vo výške 260 eur. Mesačné výdavky na nájomné a služby spojené s užívaním bytu sú cca vo výške 250 eur a taktiež má mesačné výdavky so zakúpením liekov cca vo výške 100 až 150 eur. Má taktiež špeciálnu diétu a mesačné výdavky na jedlo spolu s manželkou sú cca 300 eur. Zároveň poukázal na skutočnosť, že trovy právneho zastúpenia sú v nepomere k istine a navrhovateľ je veľká spoločnosť majúca vlastné právne oddelenie, t.j. navrhovateľ by bol schopný vlastnými kapacitami riešiť právne zastupovanie v spore a nenavyšovať tak trovy súdneho konania, a preto možno považovať trovy externého právneho zástupcu za účelové.

K odvolaniu odporcu zaslal písomné vyjadrenie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v ktorom uviedol, že súd prvého stupňa vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým v celom rozsahu vyhovel navrhovateľovi a z toho dôvodu v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. priznal plnú náhradu trov konania. Odporca voči výroku o trovách konania podal odvolanie, v ktorom žiadal rozhodnúť o náhrade trov konania s poukazom na ust. § 150 O.s.p. Odporca dňa 30.07.2013 uhradil sumu vo výške 74,44 eur, ktorú navrhovateľ započítal na úhradu istiny. Okrem zaplatenia istiny sa navrhovateľ domáhal aj zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo žalovanej istiny od 01.06.2010 až do zaplatenia t.j. do 30.07.2013, ktoré úroky z omeškania predstavujú sumu 21,20 eur a ktoré žiada zaplatiť a taktiež nahradiť trovy konania navrhovateľa pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia najmenej vo výške 87,44 eur. Podľa názoru navrhovateľa, sociálna a finančná situácia odporcu nemá charakter výnimočného stavu, ktorý by odôvodňoval aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Odborná prax zastáva názor a zdôrazňuje, že použitie uvedeného ustanovenia negatívnym spôsobom dopadá na účastníka konania, a preto je potrebné, aby aplikáciou ust. § 150 ods. 1 O.s.p. zodpovedala osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Poukázal, že súd zároveň odporcovi povolil možnosť úhrady priznanej istiny a trov konania vo forme splátok a podľa ich názoru je to v odporcových možnostiach a navrhovateľ i právny zástupca odporcu s takouto formou úhrady súhlasia. Vzhľadom na uvedené preto zastáva názor, že podmienky pre aplikáciu ust. § 150 O.s.p. nie sú naplnené. Tvrdenie odporcu, že navrhovateľ je veľkou spoločnosťou, ktorá má vlastné právne oddelenie a napriek tomu poverili zastupovanie v tejto veci advokáta považuje navrhovateľ za nedôvodné a rozporné s ústavou garantovanými princípmi práva na súdnu ochranu. Na základe uvedeného žiadajú, aby odvolací súd zaviazal odporcu nahradiť trovy konania navrhovateľa pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trovy konania pred súdom prvého stupňa vo výške 87,44 eur a taktiež náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,29 eur a to za poskytnutý úkon právnej pomoci - vyjadrenie k podanému odvolaniu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania je vecne správny.

Predmetom konania pred súdom prvého stupňa vedeného pod sp. zn. 8C/133/2013 je návrh, ktorým sa navrhovateľ domáha od odporcu zaplata sumy 74,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01.06.2010 do zaplata.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 87,44 eur titulom trov právneho zastúpenia a v sume 16,50 eur titulom iných trov konania, ktorú sumu súd povolil odporcovi splácať spolu s istinou a úrokom z omeškania v mesačných splátkach po 15 eur splatných do 20. dňa v mesiaci od právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Odvolací súd vyhodnotil podanie odporcu, ktorým sa odvolal voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa tak, že daným odvolaním namieta len rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti trov konania, keď žiada, aby súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania, a to s poukazom na ust. § 150 O.s.p., keď správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti istiny spolu s príslušenstvom neboli zo strany odporcu žiadnym spôsobom spochybnené a namietané.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Povinnosť zaplatiť trovy konania podľa ustanovenia § 142, § 143, § 146 ods. 2, § 147 a § 148 sa môže v konkrétnom prípade javiť ako neprimerane tvrdé. Ustanovenie § 150 O.s.p. preto umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznal.

Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí zo dňa 06. 02. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 07. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieťa myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo, alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. S vedomím faktu, že zásada úspechu vo veci má hlbšiu súvislosť so štruktúrou a funkciou civilného sporového procesu, je potrebné pristupovať k interpretácii a aplikácii § 150 ods.1 O.s.p. len výnimočne a iba z dôvodov hodných osobitného zreteľa (R 34/1982). Pôvodné znenie ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré obsahovalo iba terajšiu prvú vetu ustanovenia, bolo s účinnosťou od 15. októbra 2008 (zákon č. 384/2008 Z.z.) doplnené o ďalšiu vetu, podľa ktorej súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Ustanovenie rozširuje prvky, ktoré majú účastníkov viesť k výraznému zvýšeniu zodpovednosti nielen za výsledok, ale aj priebeh súdneho konania, najmä koncentráciu dokazovania. Aplikácia tohto ustanovenia musí preto zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu. Novela účinná od 15. októbra 2008 (zákon č. 384/2008 Z.z.) tým výrazne zmenila dovtedajšie chápanie predmetného ustanovenia, v ktorom pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania prevládalo najmä skúmanie majetkových, sociálnych, osobných a ďalších pomerov všetkých účastníkov konania a až následne skúmanie okolností, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod..

Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Predpokladom použitia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnému účastníkovi a existencia výnimočnosti daného prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. Tento dôvod je teda daný charakterom tohto konania (konanie o určenie otcovstva,

ak maloletý navrhovateľ nemal úspech) alebo charakterom procesnej situácie (napr. zmena zákonnej úpravy, ak odporca ako laik, v konaní o určenie právneho vzťahu, nemohol posúdiť zdravotný stav scudziteľa so zreteľom na jeho spôsobilosť na právne úkony). Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj účastníkov v konaní. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, ktorý odôvodňoval právne závery prvostupňového súdu vo vzťahu k trovám navrhovateľa a správne vo veci rozhodol.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi závermi prvostupňového súdu, na ktoré v celom rozsahu poukazuje, pričom udáva, že prvostupňový súd sa náležite so všetkými jednotlivými položkami uplatnenými navrhovateľom vysporiadal, riadne a správne posúdil vzniknuté trovy za účelné, a preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal nárok na náhradu trov konania navrhovateľovi, ktorý si ich uplatnil v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. a ktoré správne uložil zaplatiť odporcovi.

Vzhľadom na odvolaciu námietku odporcu a aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. odvolací súd uvádza, že prejednávanéj veci podľa názoru odvolacieho súdu nie sú dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by vo veci nemala byť úspešnému navrhovateľovi priznaná náhrada trov konania a ktoré dôvody by mali spočívať ako v okolnostiach danej veci, tak aj v okolnostiach na strane účastníkov konania a to aj napriek skutočnosti, že odporca vo svojom odvolaní poukázal na svoju sociálnu situáciu a to, že je len poberateľom starobného dôchodku vo výške 400 eur a žije v byte svojho syna spolu s manželkou, ktorá taktiež je len poberateľkou starobného dôchodku vo výške 260 eur.

Odvolací súd je toho názoru, že finančná a sociálna situácia odporcu nie je natoľko nepriaznivá, aby ňou bol daný dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by súd nemal plne procesne úspešnému navrhovateľovi priznať náhradu trov konania. Správne súd prvého stupňa posúdil túto celkovú sociálnu situáciu odporcu v zmysle ust. § 163 ods. 1 O.s.p. a umožnil neúspešnému odporcovi splácať žalovanú istinu spolu s príslušenstvom, ako aj priznanú náhradu trov konania v celkovej výške 103,94 eur v mesačných splátkach po 15 eur, ktorá výška splátok bola súdom určená správne s prihliadnutím na odporcovo poberanie starobného dôchodku vo výške 400 eur.

Odvolací súd sa taktiež nestotožňuje s odvolacou námietkou odporcu, že trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v prejednávanéj veci nie sú účelné z dôvodu, že navrhovateľ mohol v konaní využiť služby svojho právneho oddelenia a nie sa dať zastúpiť advokátom.

Z ust. § 18 O.s.p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je im povinný zabezpečiť rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

V zmysle § 24 O.s.p., účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Podľa § 25 ods. 1 O.s.p. potom ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

V zmysle účinného znenia § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Podľa ods. 3 všetci účastníci sú si v konaní podľa ods. 2 rovní.

Z vyššie citovaných ustanovení teda nesporne vyplýva, že všetci účastníci v občianskom súdnom konaní majú rovnaké postavenie a musia mať rovnaké možnosti na uplatnenie svojich práv, a teda aj právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, ktorým môže byť i advokát. Na základe vyššie uvedeného potom odvolací súd uzatvára, že navrhovateľ ako právnická osoba má nesporne právo v konaní sa dať zastúpiť advokátom.

Ani samotná skutočnosť, že navrhovateľ má v rámci spoločnosti zriadené právne oddelenie, ktorého zamestnanci majú právnické vzdelanie, nie je sama o sebe dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom. Uplatnenie základného práva na zastúpenie účastníka v občianskom súdnom konaní advokátom nepredpokladá, že v danom prípade účastník nie je schopný uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že je právnickou osobou, ktorá má v radoch svojich zamestnancov ľudí s právnickým vzdelaním. Preto len z uvedeného dôvodu nie je možné vyvodzovať, že takáto spoločnosť je schopná zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Občiansky súdny poriadok nevyklučuje, aby aj účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa mohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nadväzne bola byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním, a to aj s poukazom na ustanovenie čl. 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 Charty základných práv EÚ, čl. 47 Charty základných práv EÚ. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy a ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezů Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa, spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Nadväzne odvolací súd je tiež toho názoru, že v danom prípade zastúpenie navrhovateľa advokátom bolo i účelné, keďže práve v dôsledku podaného návrhu navrhovateľa došlo následne k zaplateniu žalovanej istiny odporcom, čím bol navrhovateľ v konaní fakticky úspešný. Neobstojí preto tvrdenie odporcu, že trovy konania navrhovateľa nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie práva, čo má byť dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.

Odvolací súd v danej veci nezistil existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by navrhovateľovi nemal náhradu trov konania, či už celkom, alebo sčasti v zmysle § 150 O.s.p. priznať.

Vzhľadom na uvedené neboli odvolacie námietky odvolateľa naplnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa tak bolo v napadutej časti vecne správne, a preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní procesne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania za poskytnutý úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu v zmysle ust. § 13a ods. 2 písm. b) v spojení s ust. § 10 ods. 1 Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. po 8,80 eur + režijný paušál á 8,04 eur + 20 % DPH vo výške 3,39 eur, čo spolu predstavuje 20,23 eur. Priznanú náhradu trov konania odvolací súd uložil odporcovi podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť advokátovi navrhovateľa.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.